POKROK ZÁPADU,

Týdenník politický ponděný a zábavný,

pro

Československý Americké.

Vychází každou středu.

editor a vydavatel: Jan Rosický.

Předplatné pro celé [illegible] a celý Kanadu [illegible] na rok — [illegible]

Zásilky peněz

[illegible]

Malé částky peněz mohou v listech registrovaných [illegible]

„POKROK ZÁPADU"
Omaha, Neb.

THE "POKROK ZÁPADU,"
("PROGRESS OF THE WEST")

[illegible]

J. Rosický, Editor & Publisher.

RATES OF ADVERTISING:

Local notices 15 cts. per line for 1st insertion.

Standing advertisements:

One inch a year		[illegible]
" "	6 Months	[illegible]
" "	3 "	[illegible]
" "	1 Month	[illegible]

☞ Larger space by special contract.

Office 138 Farnham Street, Omaha.

Omaha, Neb. 19 listopadu 1879.

Finis demokracie.

Čím určitějších zpráv o výsledku volby dochází, tím zřejmějším jeví se zdrcující porážka demokratické strany. Již i sami šacpisy zuřivé stranické, které v minulých letech s demokratickou stranou šly skrze tlusté i tenké, které jí podporovaly ač si jakou koliv platformu sestavila, ač se pro tu neb onu zásadu prohlásila, které šmahem všechny její navržence podporovaly a odporoučely (jako ku př. Slavie), ztratily veškerou naději a uznávají, že demokracii jest konec. Proč ta zoufalost? Proč to úplné klesnutí mysle? Proč ta skoro úplná jistota, že demokratická strana více většiny se nedomůže?

Jednali jsme o tom před několika týdny a připomene to opět nyní. Letošní volba byla, jak všeobecně uznáváno, harcováním před presidentskou volbou. Dle výsledku lze souditi na výsledek volby presidentské příští rok. Kdyby byli demokraté v několika státech severních zvítězili, mohli se kojiti ještě nadějí, že zvítězí na přesrok. Při výpočtech na možný výsledek presidentské volby, spoléhali demokraté jistě na 138 elektorálních hlasů, republikáné pak na 181. Pochybných bylo 50 hlasů. Hlasy rozdělují se dle států následovně:

Republikánské státy.		Demokratické státy.	
California	6	Alabama	10
Colorado	3	Arkansas	6
Connecticut	6	Deleware	3
Illinois	21	Florida	4
Iowa	11	Georgia	11
Kansas	5	Kentucky	12
Maine	7	Louisiana	8
Massachusetts	13	Maryland	8
Michigan	11	Mississippi	8
Minnesota	5	Missouri	15
Nebraska	3	Sev. Karolina	10
Nevada	3	Již. Karolina	7
N. Hampshire	5	Tennessee	12
Oregon	3	Texas	8
Ohio	22	Virginie	11
Pennsylvania	29	Záp. Virginie	5
Rhode Island	4		
Vermont	5		138
Wisconsin	10		
New Jersey	9		
	181		

Nejisté: New York s 35 a Indiana s 15 hlasy. Chybělo tedy republikánům do většiny pouze 4, demokratům pak 47 hlasů. Minulou volbou postaveno mimo veškeru pochybnost, že na přesrok připadnou republikánům hlasy všech států, které si počítali a z nejistých New York dojista. Vždyť v New Yorku zvolena celá státní tiketa republikánská s jedinou výminkou (Seymour, syn starého Seymoura); zvolena za okolností, které porážku očekávati nechaly. Republikánská strana tam nebyla spokojena s nominací, kterou konvence její učinila. Proti Cornellovi, kandidátu guvernérství, vyslovily se mnohé vliv mající časopisy republikánské a ochladily tak horlivost pro tiketu. Na straně druhé, demokratické fakce obě, Tammanisté i Tildenovci, měly sice každá jiného kandidáta pro guvernérství, však ostatní tiketu měly společnou. Vedouce mezi sebou tuhý zápas postarely se o to, aby každý z demokratů k volbě se dostavil a nechť již hlasoval pro Robinsona neb Kelleyho, hlasoval zároveň pro ostatní tiketu demokratickou. Na jedné straně tedy (dem.) finost co možná největší, na druhé (rep.) lhostejnost k nominaci. A přec republikáné zvítězili. Patrno z toho, že při volbě presidentské příštího roku, kdy strana republikánská tam ku prospěchu bude ještě stoupiti i to, že státní úřady a veškerou patronáži budou v rukou republikánů a governorství samo v rukou bezohledného stranika jakým jest Cornell, spočetěna jest již porážka demokracie.

Tím také smísela poslední naděje demokratů na možné jednou ovládnutí země. Příští rok předsevezmo se sčítání obyvatelstva (census) které se každé desítiletí odbývá. Na základě tohoto sčítání pak bude znovu rozdělováno zastoupení v kongresu i v elektorální koleji. Pak demokratickým státům jižním zastoupení ubyde, severozápadním republikánským pak valně přibyde a strana ta obdrží jak v kongresu, tak v koleji elektorální, převahu velikou. Kdyby letošní volby byly poskytly demokratům naději na možné vítězství na přesrok, a kdyby při příští presidentské volbě demokraté zvítězili, mohli se kojiti nadějí, že pomocí patronáže promění státy pochybné v rozhodně demokratické, a některé dosud republikánské v pochybné. Ta naděje zmizela a úplná beznadějnost se o nyní demokracii vztíc. Nadvláda republikánská jest na mnohé leta pojištěna. Není se proto co diviti tomu, že nad otevřeným hrobem demokracie spouští listy její pláč Jeremiášův.

Presidentske špekulace

Výsledek listopadových voleb zavdal arci příčinu k přetřásání otázky o příštích nominacích pro presidentství. Co se strany demokratické týče, jde to vše arci na hlucho, neboť kohokoliv demokraté nominují, bude to pro něho jen prázdná čest, an zvolení jeho jest natrně nemožným. Přece jest ale zajímavo zvěděti, o kom se listy demokratické nejvíce rozepisují a kdo asi bude kandidátem jihu (na severu no dostane beztoho ani hlasu elektorálního.) Volbou říjnovou odkliženi jsou Thurman i Ewing, oba z Ohio. Oba byli kandidáty v té volbě. Prvnější opět pro senatorství, druhý pro guvernérství; oba pak byli slavně poraženi; a kandidát, který ani ve vlastním státu zvítěziti nemůže, nebude postaven za kandidáta presidentství. Volbou listopadovou rozbity jsou naděje Tildenovi a i nejvěrnější přátelé jeho počínají jej opouštět, uznávajíce že roztržkou, kterou mezi demokraty v New Yorku vnucením jim Robinsona způsobil, zmařil i své vyhlídky na nominaci. Hendricks (z Indiany) škodil si nepochybně svými zelenáčnickými náhledy, které u demokratů východních místa nenaleznou. Hancock (z Pennsylvanie) sotva nominován bude, an stát jeho tak ohromnou většinu proti demokratům letos dal. Zbývá jediný z možných kandidátů, Bayard, z maličkého státu Delaware. Jeho dlouholeté účinkování v senátu zjednalo mu jméno poctivce a není pochyby že v přítomné době jest nejvíce vzpomínaným a nejsilnějším kandidátem demokratů.

Ze strany republikánské jmenují se nejčastěji Blaine, Sherman, Grant a Washburn. Prvnějšímu nechybělo již předešlo mnoho do nominace a pouze levnivost soupeřů mu ji překazila. Shermanovi přičítá se velká část zásluhy o umenšení úroků na národní dluh výměnou úpisů o menších procentách za 6procentovky a jelikož pokračování v nynějším finančním směru považuje se nezbytně k pokroku v rozkvětu průmyslu a obchodu, má z té strany Sherman hojně příznivců. Grant se dosud určitě nevyslovil, že by nominaci odmítnul a má se za to, že kdyby mu opět jednohlasně nabídnuta byla, přijmul by ji. To se ale nikterak očekávat nedá. Soupeři jeho ví, že by nominace Granta k třetímu, měla v zápětí čtvrtý termín a že by oni se musili vzdáti všech choutek pro presidentství. Proto byť i měli horlivých přívrženců, lze očekávat že nominace nedosáhne; levninost druhých mu to překazí. Mnozí soudí, že právě listopadovými volbami odstraněna jest možnost Grantovy nominace; že kdyby nebylo vítězství republikánské tak rozhodné, bylo by potřeba "silného" kandidáta. Však právě silou osvědčenou, že stal se Grant obyčejným. Nejméně zapomínaným kandidátem jest E. Washburn a přec zdá se nám, že nejspíše nominace dosáhne. Tak jako nejméně zapomínaný před 3 roky Hayes v národní konvenci zvítězil, tak právě může Washburn příští rok zvítězit. Jestiť on muž na kterém se všichni usnésti mohou, aniž by si co zadali. Ze Grantovy vlády byl vzdálen ze Spojených Států, jen vyslancem ve Francii. Zůstal proto vzdálen všech tření ve straně a má v si proto málo nepřátel. Jest mimo to mužem v každém ohledu dokonalým a není pochyby, že by od národu přijmut byl se všech nejpříznivěji.

Centralisační choutky jihu.

Zoufalost činí lidi desperátními. Strana demokratická jest ve stavu zoufalém a proto chápe se též zoufalých prostředků. Jak známo, děje se volba presidentská prostřednictvím volitelů. Každý stát zvolí si tolik volitelů, (elektorů) kolik má zástupců a senatorů v kongresu; Ústava Spojených Států nepředpisuje, že se volba těchto elektorů má díti přímo od národa, od voličstva. V odstavci 1. čl. II praví ústava: "Každý stát *ustanoví* takovým spůsobem jak legislatura jeho nařídí, atd." Však legislatury všech států shodovaly se v tom, že volba elektorů má ponechána býti národu a proto jsme měli volby presidentské. Volby ty jsou arci volby národní, nad kterými, dle zákona, v městech čítajících přes 20,000 obyv. přináleží dozor vládě. To se nelíbí jižním státům, které při náležitém dozoru nemohou buldozovat, šidit a falšovat tak, jako při svých státních volbách bez dohlídky. Bez buldozování vystavují se demokraté v některých jižních státech nebezpečí porážky a jelikož jim na tom velice záleží, aby jih zůstal celistivým, připadli na šťastnou myšlénku. Legislatura státu Louisiana uzavřela již a legislatury jiných států jižních (zejmena Floridy a Jižní Karoliny) hodlají uzavříti, že volitelé presidenta mají ustanoveni býti legislaturou. Legislatury voleny jsou při volbě státní a tu mohou si vésti a říditi dle libovůle, aniž by potřebovali se obávati zakročení vlády; mohou vždy zvítězit a hlasy volitelů své straně pojistit. Ta strana tedy, která holduje svrchovanosti států a obviňuje stranu republikánskou z choutek centralisačních, sama hodlá vzíti dosavádní právo voličské z rukou občanstva a zcentralisovati je v legislatuře. Krok tento sotva přispěje k tomu, aby na severu uložil obavy před možným panstvím jihanů; naopak povede k zvětšení obav těch a sesílení strany republikánské. Mimo to, hra kterou jihané hrajou, může se hrát s více nez "jednou rukou." Když republikáné budou chtět následovat příkladu jižních států, mohou v legislatuře státu New York usnésti se též, že volitele má ustanovit legislatura. Jelikož legislatura ve státu tom jest již zvolená a má republikánskou většinu dvou třetin, byl by stát ten již pro republikánského kandidáta zajištěn a tím i volba na dobro rozhodnuta.

Česká rodina zhynula.

V pátek ráno o čtvrt na tři, vzniknul požár v starém nájemném domě čís. 80 Cannon ulici v New Yorku, kterýmž skoro celá jedna rodina česká, vyjma jednoho hocha, zahynula. O hrozné události té vyjímáme z Dělnických Listů následující:

Bylo to asi ve čtvrt na tři když John King, který drží v Cannon ul. nábytkový krám a ve vedlejším domě v 2 poschodí bydlí, probuzen byl ze spaní praskotem a špavým dýmem. Rychle povstal, sbudil svou ženu a dítky, jakož i rodinu pod ním bydlící a pak běžel dáti znamení. Brzo na to přijela stříkačka a vůz žebříkový a netrvalo to ani čtvrt hodiny oheň byl téměř zhašen. V tom okamžiku kdy parní stříkačka při jížděla, objevil se Josef Bucek, který se svou ženou a třemi dítky jakož i babičkou zůstával v 3. poschodí, v okně a soufale volal o pomoc. Drže v rukou nejmladší dítě a křičel, že nemůže sejíti dolů, poněvadž hoří schody. Strachem a soufalstvím téměř šílený položil dítě na zem a skočil a vyšky asi 35 stavců na kamenný chodník, dopadl ale hlavou, tak že si lebku rozrazil. V bezvědomím stavu byl zvedenut, než ale přišla lékařská pomoc byl již mrtev.

Hasiči rychle přistavili k hořícímu domu žebříky a vylezli na střechu, by dokud možno, obyvatele jeho zachránili. Pádnými ranami jejich sekyr brzo upravili si otvor do domu, nemohli tam ale vniknouti, poněvadž hustý dým a plameny jim v tom bránily. Neobyčejnou odvahu dal na jevo hasič Patrick J. Lynch, který vylezl po železném žebříku, upevněném na zdi domu ku dvoru obrácené a vniknul oknem do druhého poschodí. Dvakráte dostal se plameny až do přední světnice, musel se ale vždy vrátiti; při třetím pokusu omráčen byl dýmem až klesl, tak že ho soudruzi jeho museli odnésti. Lynch jest lehce popálen. Mezi tím paní Marie Pospíšilova, která se na štěstí v nejrozhodnějším okamžiku probodila, otevřela okno a hodila obě dvě dítky. 10letou Terezii a 7letého Karla na ulici, kdež je obě Franz s jedním Němcem zachytili. Pak i sama vrhla se z okna při čemž se poranila v kříži a na hlavě. Když oheň byl uhašen, vyneseny byly mrtvoly na ulici a dopraveny na policejní stanici v Houston ulici. Při tomto ohni zahynulo 5 osob: Josef Bucek 54 roků starý, žena jeho Vilema 37 roků stará, František 3 roky a Karel 7 roků starý, pak jejich babička, Marie, 70letá stařena. Mimo Bucka se všickni ve spaní zadusili. Nejstarší syn Buckův nalezá se ve službě jednoho mlékaře a proto už byl pryč, když oheň vypukl. Škoda na domě spůsobená obnáší asi $500. Bucek, babička a jeden hoch opáleny jsou do tmavohněda, kdežto paní Bucková a jeden chlapec mají obličeje nažloutlé a tváře přičervenalé. Z klidných tahů jejich obličejů je patrno, že smrt je překvapila ve spaní, tak že ani neměli tušení, co se s nimi děje. Josef Bucek byl svého řemesla obuvník a pocházel z Ledče v čáslavském kraji. Přistěhoval se do Ameriky asi před sedmi roky. Byl podruhé ženat. Manželka jeho Vilěma pocházela z Pacova v táborském kraji. Marie Pospíšilová je sestrou uhořelé paní Buckové a před pěti nedělmi podruhé ovdověla. V domě čís. 80 Cannon ulice bydlela teprv druhý týden."—Požár ten vzniknul v prvním poschodí v bytu Salamona Cohena, polského žida, a všechny známky nasvědčují tomu, že byl od tohoto založen.

Povodně ve Španělích.

Povodeň, jež stihla provincii Murcii, nemá sobě rovné v historii. Ještě nikdy nespůsobeny takové spousty a nezničeno tolik lidských životů, ani při velké povodni r. 1651. Večer 14. Hj. strhla se současně v provinciích Malago, Almeria, Granada Sevilla strašná bouře, spojená s průtrží mračen a krupobitím. Nejhůře zuřila však bouře v provinciích Murcia Alicante v údolí řeky Segury, kdež po několik měsíců panovala velká sucha. Údolí této řeky a jich přítoků rozšiřují se na mnohých místech v rozsáhlé roviny s četnými dvorci vesnicemi a osadami, jež leží někdy hloub než koryta řek a potoků, kteréž za veder letních vysychají. Mezi půlnocí a druhou hodinou noční vzrostly vody Segury a přítoků jejích tou měrou, že rozvodněná řeka vystoupila z břehů a hroznou silou valily se nyní spousty vody do roviny, šířice zhoubu daleko široko. Vesnice Nondueras, Fra-Álta, Toire-Aguera, Alcantarilla, La Raya byly se všemi domy odplaveny. Celá mrina byla jedinym velkým jesorem; 70 kilometrů telegrafních drátů, mnoho silnic a mostů a železniční trať byly zničeny. Města Murcia, Orihuela a Lorca byla zaplavena uprostřed noci. Vody zhasila plynové plameny, vnikla zaplily do domů a spůsobila hrozné spousty. Úřady a obyvatelstvu Murcie zachránili při svítlu pochodní obyvatelé tři předměstí, když zaniceno přes dvě stě domů. Nemocnice byla pod vodou a nemocní zachráněni jen s největší nouzí. Též nádraží, plynárna vězení a zkazemie byly zaplaveny. Druhého dne poskytnuty obyvatelům zaplavených částí města místa školy ve veřejných budovách a v biskupském paláci a zachraňování obyvatelé, kteří se v nouzi byli utekli do hořejších pater a na střechy. Segura stojí na mnohých místech tři až osm metrů nad obyčejnou svou hladinou. V jediné Murcii nalezeno 140 mrtvol. Po 18 hodin nebylo ani možno pomyslet na pomoc zaplavením dědinám a dvorcům, kdež jest škoda ohromná. Na vodě plaly četné mrtvoly lidské, slechtiny dobytka, sáhoby obilí, nářadí a celá stavení. Města Orihuela a Lorca, jež taktéž byla překvapena povodní uprostřed noci, jsou skorem úplně zničena. Mimo několik budov střítily se veškeré domy obou měst, pochovavše ve svých sestinách spícím obyvatelstvo. Děsné výjevy, jež se udály této noci, nelze popsat. Z Kartageny a Alicante povoláni na rychlo vojáci a námořníci, kteří činili seč byli, aby zachránili, co se zachrániti dalo. Celkem zahynulo v Murcii přes 200, v Orihuele přes 50, v Lorce přes 60 osob, ve vesnicích a dvorcích, kde nebylo možno dosud zjistit počet obětí, páčí se číslo utonulých na několik set. V jediné provincii Murcii páčí se škody na více než 23 millionů franků. Také z Almerie a Malagy oznamuje se, že tam povodně spůsobily hrozné spousty a že zahynulo mnoho lidí. Počet osob bez přístřeší v Murcii a Orihuele páčí se na dvacet tisíc. Škoda páčí se na více jak 60 millionů franků. V jediné provincii Murcii zhynulo 500 lidí, 3500 domů a 120 mlýnů zničeno. Rovněž značné jsou škody, jež spůsobila bouře v malých přístavech provincie Alicante. Král věnoval 50.000 franků, princezna asturská 5.000 piastrů ve prospěch povodní poškozených.

NOTICKY.

‡ Jaká ubáska demokraté v Racine Co. jsou to vysvítá z následujícího výňatku ze Slavie: "Před dvouma lety vyprodali, — doslovně *vyprodali* demokrati p. Browna, navržence strany demokr. pro úřad soudního písaře. Loňského roku podobně vyprodali K. Jonáše, demokr. navržence za státního senatora. Letos opět, bez jakékoli příčiny krom nejšpinavější ziskuchtivosti, vyprodali demokr. kandidáta do sněmu W. P. Packarda v městě Racine, a byli by hnedle spůsobili jeho porážku. Toliko republikánské hlasy jej zachránily. Republikáné mnozí z vážných důvodů hlasovali proti kandidátu své strany; četní demokraté však z důvodů nejpodlejších mu pomáhali. Jednání takové zprotivi se každému řádnému občanu. Jest to neštěstím strany demokratické, že právě živlové prodajní jsou v ní tak četně zastoupeni. Kdyby je úplně setřásla a zároveň přijala nové jméno, mohlo by časem ještě z ní něco býti; takto nikdy." To jest zajímavé, velmi zajímavé. Demokraté jsou prodajní, republikáné však nedají se vázati špatnou nominací strany, nýbrž hlasují dle svého přesvědčení o způsobilosti a vhodnosti kandidáta. Na které straně je více poctivosti?

‡ Velmi trefně píší "Květy" vzhledem k minulé volbě: "Mimo států "jižně od Dixonovy linie" to jest jižně od řek Ohio a Missouri, zvítězili všude republikáné spůsobem slavným. Když člověk pozoruje tento výsledek, a když vedle toho sobě připomene co říkaly naše neodvislé listy před čtyřmi a šesti roky při obratu ve prospěch demokratů, musí se mimovolně pozastaviti nad rozdílem ohledně Čechů. Tenkráte plavalo skoro vše české časopisectvo a obecenstvo s "proudem", hřímavý prý "hlas národa" odsuzoval stranu republikánskou co správce hrobu, a vše bez pravilo se, že ta "mluva národa", projevená při volbách, jest mohutný povel, kterémuž jest dlužno se podrobiti. Nyní ale je ten "proud" zase přivrácen ku straně republikánské; nyní ten "hlas národa" hřmí pro stranu tuto: proč tedy je nevidíme, ty naše české listy a to obecenstvo, jednati zase tak jako tenkráte? Proč neplavo zase s "proudem" a neskláněti svou šíji před mocným přejevem národa?"

‡ Předpovídání přátel znovu zavedení měny dvojité, totiž stříbrné vedle zlaté, se splňují. Nejsilnějším důvodem odpůrců bylo, že stříbrný kov jest v ceně kleslý a že dolar staré váhy nebude obsahovati za 100 centů stříbrného kovu. Při tom přehlíželo se arci, že příčinou klesnutí ceny kovu jest pouze jen to, že nepotřebí se více k účelům mincovním, k jakým od jakživa sloužil a že znovu ražením stříbrné měny zvětší se poptávka po kovu tom a tím i cena jeho. To se nyní splňuje. Stříbro, které stálo před rokem 48 pence unce v Londýně, stojí nyní 54 a stále stoupá. Dolar stříbrný, který před rokem obsahoval za 80 až 82c. stříbra, obsahuje nyní za 92 a pakli bude se ve Spojených Státech s ražením pokračovati a v Německu s prodejem nepokračovati, dostoupí stříbro v krátkosti bývalé ceny.

‡ Před rokem vrženo bylo v státu New Yorku 75.000 hlasů. Letos 7.500. V loni zvítězili zelenáčníci v několika okresích v Nebrasce, letos ani v jediném. To je špatná útěcha pro zelenáčníky.

‡ Před 11 měsíci, když resumpce započala, bylo v pokladně národní za 152 millionů stříbra a zlata. Nyní jest ho tam za 225 millionů. Kde zůstaly proroctví zelenáčníků? Pak se tomu divíme, že jim lid více nevěří!

‡ Dům se boří, krysy utíkají! Poslanec Felton z Georgie, jeden z nevíce vynikajících demokratů státu toho, uveřejňuje provolání, v kterém zříká se strany demokratické a hodlá připojiti se ku straně "neodvislých" jenž ve státu tom se sestupuje. Alex. Stephens, též poslanci v kongresu, bývalý náměstek presidenta konfederačních států, jest prý s Fentonem stejného mínění a přistoupí zároveň s ním k neodvislým. Podobně poslanec Sperry.

‡ Bílou vránou mezi úřadolovci jest Griffin, kandidát pro úřad senatora v Norfolk Co. Virginia. Jméno protivníka jeho, republikána, bylo chybně tištěno na některých hlasovacích lístkách při minulé volbě. Toho použil čítací výbor a prohlásil Griffina za zvoleného zamítnuv hlasy ty, čímž jevila se většina pro Griffina, kdežto když by všechny počítány byly, měl většinu jeho protivník. Griffin však nechtěl být v úřad "vpočítán" a ohlásil komisi, že úřad nepřijme, an má za to, že většina občanstva rozhodla ve prospěch jeho protivníka.

‡ Smýšlení jižní jeví se v následující události: Za pobytu Granta v Chicago rozeslal tamější časopis "News" dotazy rozličným vynikajícím osobnostem, co soudí o přivítání Granta v Chicago. Vynikající demokrat z Georgie, Bob Toombs, odpověděl k dotazu tomu následovně: "Vaše depeše obdržena. Zdržím se odpovědi; řeknu pouze: Vzdejte gen. Grantovi mé osobní blahopřání za příčinou bezpečného návratu do *jeho* vlasti. Bojoval za *svou* vlast čestně a vyhrál. Já bojoval za *mou* vlast a prohrál. *Jsem připraven zkusiti to znovu. Smrt Unii!*

‡ Číslo Harpers Magazine pro prosinec jest velké a zajímavé. Prvním pojednáním jsou dějiny Napoleonů, jimž připojeno 16 vyobrazení všech vynikajících osob rodu toho. — Lizzie W. Champney popisuje život Novo londýnský před 100 roky. — Dále jest tu popsání krás krajin iských, popis města Atlanta v Georgii, popis Palestiny, čtyry povídky a různé jiné pojednání. V celku jest číslo prosincové jedním z nejlepších v tomto roce.

Kidney Wort osvědčil se co nejlepší lek proti zlaté žíle a zácpě, — zkuste jej jistě.